ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ		
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ.	110	ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ.	160
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	55	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	30	ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	45

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 26ον ΑΡΙΘΜΟΣ 9309 | Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 138 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5 | ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΤΡΙΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1922

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ! ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝΩΘΩΜΕΝ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩΜΕΝ

ΕΙΣΘΕ ΕΛΛΗΝΕΣ Η ΞΕΝΟΙ;

Ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Μανέας, ἀφοῦ χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν ὀξυδέρκειαν καὶ τὸν βαθὺν κοινοβουλευτισμὸν τοῦ κ. Τριανταφυλλάκου ἀνεσύρθη τόσον ἀπροσδοκήτως ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ἐμπορικοῦ του γραφείου διὰ ν' ἀναρριχηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν ἀξίωμα καὶ δὴ κατὰ τὴν φοβερὰν ταύτην ἐθνικὴν κρίσιν, ἀπεφάσισε ν' ἀναδειχθῇ διαμιᾶς μέγας ἀνήρ, μέγας πολιτικὸς καὶ μέγας διπλωμάτης. Καὶ ἀνελθὼν μίαν πρωΐαν ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας του διελάλησε μὲ τὴν μᾶλλον διάτορον φωνὴν αὐτὸς ὑπεύθυνος Ὑπουργός, οὐδεμίαν ἔχων πρὸς τοῦτο ἐντολὴν καὶ οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα, ἀλλὰ τόσην μόνον ἔχων συναίσθησιν τῆς καταστάσεως καὶ τόσην συνείδησιν τῆς εὐθύνης του, ὅλας τὰς συζητήσεις αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ ὅλας τὰς γνώμας, αἵτινες ἐκεῖ διημείφθησαν, καὶ πᾶν λεχθὲν ἀπόρρητον, μὴ παραλείψας οὐδεμίαν λεπτομέρειαν καὶ οὐδὲν ὄνομα, ἐμφανίσας ἀποφάσεις, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχαν μόνον συζητήσεις δυνάμεναι νὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίας, καὶ ἀναμίξας ἀκριβείας τινὰς μὲ περισσοτέρας ἀκόμη ἀνακριβείας καὶ μὲ ὀλίγην φαντασίαν, ἐκ τίνος ἄρά γε λόγου κινηθεὶς καὶ πρὸς ποῖον σκοπόν; Τῆς πραγματοποιήσεως ἢ ματαιώσεως οἱασδήποτε σοβαρᾶς σκέψεως καὶ ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διπλωματικοῦ μετώπου τῆς Ἑλλάδος; Δὲν ἀρνεῖταί τις πατριωτισμὸν εἰς τὸν παραιτηθέντα Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις ἀνέλαβε νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον γνώμας τινάς, αἵτινες ἀπετέλουν ἔντονον ἀπήχησιν τῆς θελήσεως μεγίστης — ἂν μὴ τῆς παμψηφίας — μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ — ἐξαιρουμένων τῶν ἀδιαλλάκτων — ἀδιακρίτως πολιτικῶν φρονημάτων, γνώμας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀξιοῖ βέβαια προνόμιον εὑρεσιτεχνίας, καὶ τὰς ὁποίας ἄλλοι ἐνέπνευσαν εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ δι' ἕνα Ὑπουργὸν καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα πρωτοφανεῖς εἰς τὸν βίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους περιστάσεις, πατριωτισμὸς σημαίνει πρώτιστα φρόνησιν καὶ γλώσσης ἐγκράτειαν, ἰδίως ὅταν δὲν ὁμιλῇ μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, ἀλλ' ἀπευθύνεται πρὸς τὸ κοινόν, φέρων ἀκόμη τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπευθύνου Ὑπουργοῦ. Καὶ αὕτη ἡ στοιχειώδης φρόνησις ἀπέλιπε τέλειον τὸν κ. Μανέαν, ὅστις μὲ ἀφάνταστον ἐπιπολαιότητα καὶ ὑπείκων ἁπλῶς — θέλομεν νὰ πιστεύωμεν — εἰς μίαν παρόρμησιν μωρᾶς, παιδαριώδους, ἀλλ' ὅμως ἐξόχως ἐπικινδύνου ἐπιδείξεως, προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ ὑποθέσεως ἐξαιρετικῆς καὶ τῆς μᾶλλον ἐπειγούσης σπουδαιότητος, χωρὶς ἀπολύτως νὰ ἔχῃ κανὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα, ἀνακοινώσεις δὲ ἐπὶ θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πολλὰς ἐλέχθησαν, ἀρκετὰ — ἀλλ' οὐχὶ διόλου καὶ ἐπαρκῆ — συνεφωνήθησαν, ἀλλ' οὐδεμία τελικὴ καὶ δεσμευτικὴ εἶχε ληφθῇ ἀπόφασις, ἥτις εἶχεν ἀφεθῇ διὰ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ὁ παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐλησμόνησεν ποίαν εἶχεν λάβει εἰδικὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, σχετικῶς μὲ τὰ συζητηθέντα θέματα, ἐκτελεστικὸν τῆς ὁποίας ἔγγραφον θὰ προσεκόμιζεν εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου, ὅταν ἐθεώρει ἐπιτετραμμένον εἰς ἑαυτὸν πρὸ πάσης ἐπισφραγίσεως τῶν συζητηθέντων, ν' ἀνοίξῃ [illegible] τὸ στόμα του διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τόσην ἀφόρητον καὶ γυναικώδη φλυαρίαν περὶ τῆς λεπτοτέρας ὑποθέσεως τοῦ Κράτους ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἰδιωτικῶν του συμφερόντων.

Καὶ διὰ μόνην τὴν πελωρίαν ταύτην γκάφαν του, ὅτι ὁμιλῶν καθ' ὃν τρόπον ὡμίλησε λησμονήσας τὰς εὐθύνας του ἀσεβήσας πρὸς τὸ ἀξίωμα, εἰς ὃ τόσον ἀνελπίστως ἀνεβιβάσθη, ἀνίκανος ν' ἀντιληφθῇ τὴν ἄκραν εὐπάθειαν τῆς καταστάσεως, ὁ κ. Μανέας ἔπρεπε νὰ μὴ ὑποχρεωθῇ εἰς παραίτησιν, ὡς παρητήθη κατόπιν τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἁπλούστερον ν' ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας διὰ Διατάγματος. Ἀσυγκρίτως ὅμως βαρυτέραν εὐθύνην τῆς εὐθύνης τοῦ κ. Μανέα φέρουν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐ[illegible] αὐτὴν εἰς [illegible] μετὰ κουφότητος περισσοτέρας ἀπὸ ἐκείνην, μεθ' ἧς ὡμίλησε ὁ παραιτηθεὶς ὑπουργός. Θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἰδική των σειρὰ νὰ δώσουν λόγον, καὶ πολὺ σκληρότερον.

Ἀλλὰ ἡ ἐμφάνισις καὶ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Μανέα ὡς ὑπουργοῦ, ἓν ἱλαροτραγικὸν ἐπεισόδιον κατὰ τὴν δραματικωτέραν φάσιν τῆς Ἐθνικῆς τραγῳδίας, χωρὶς νὰ τροποποιῇ διόλου τοὺς ὅρους τῆς καταστάσεως ἀπέβη κατὰ τοῦτο μόνον ὠφέλιμος, ὅτι ἐπιστοποίησε τρομακτικωτέραν τὴν κυβερνητικὴν ἀνυπαρξίαν καὶ τὸ κυβερνητικὸν χάος, εἰς ὃ παραδέρνεται ἡ Ἑλλὰς καὶ κατέστησεν ἀπείρως βαρυτέρας τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις κατέχει ἀκόμη ὀνομαστικῶς τὴν ἀρχήν. Ἡ Ἑλλὰς ἤχθη διὰ τῆς βίας εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου. Ὀλίγον ἔτι καὶ θὰ κρημνισθῇ ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον θέλει καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ζήσῃ, δὲν βλέπει καμμίαν ἰσχυρὰν καὶ τιμίαν χεῖρα, ἥτις νὰ σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου. Ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλάς, πρῶτος ὅρος τῆς σωτηρίας της, εἶνε ἡ διάσωσις τῆς Θράκης, τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις τερατωδῶς ἄδικοι καὶ ὠμαί, ἀτιμάζουσαι τὴν ὑπογραφήν των κατεκύρωσαν εἰς τὸν ἐχθρόν, προεξοφλοῦσαι — ἀλλὰ σφαλερῶς, τὴν θέλησιν τῶν Θρακῶν καὶ τὴν ἀπόφασιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ δὲν σώζεται ἡ Θράκη, θὰ χαθῇ μαζί της ὅλη ἡ Ἑλλάς. καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ Δυνάμεις ἤθελον πάλιν νὰ μᾶς τὴν ἀποδώσουν, ἐὰν δὲν πυργώσωμεν — καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ εἴχομεν ἤδη πυργώσει — τὸ πολεμικόν μας Μέτωπον εἰς τὰ Θρακικὰ σύνορα, τεῖχος ἀδιάβατον κατὰ τῆς πραγματικῆς ἀπειλῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιχείρημα ἀκαταγώνιστον κατὰ τῶν χαρτίνων βομβῶν τῶν Δυνάμεων.

Ἡ κεραυνοβόλος παράταξις εἰς τὰς Θρακικὰς γραμμὰς ἑκατὸν χιλιάδων Ἑλλήνων μαχητῶν ἐκ τῶν ὑπερηφάνων ἐκείνων νικητῶν τῆς Κιουτάχειας καὶ τοῦ Σαγγαρίου, δὲν θ' ἀνέτρεπε μόνον τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ, δὲν θὰ καθίστα τὴν πρὸς τὸν Κεμὰλ διακοίνωσιν χάρτην ἄγραφον. Δὲν θὰ ἔσωζε μαζὺ μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς Φυλῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ ὕψωνε τρομερὰν ἀπειλήν, ἥτις ἠδύνατο τὸν εὔκολον τοῦτον θρίαμβον τοῦ ἐχθροῦ νὰ τὸν καταρρίψῃ εἰς ὁλοσχερῆ ἧτταν.. Ἔπραξεν ἆρά γε ἡ Κυβέρνησις καὶ πράττει τὸ πᾶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀναψύχωσιν καὶ ἀνασύνταξιν τῆς χώρας; Ποῦ αἱ ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες τῶν ἐπιλέκτων ἀξιωματικῶν, αἵτινες ἔπρεπε νὰ εἶχον ἐκσφενδονισθῇ εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην; Ποῦ τὸ σάρωμα τῆς στρατείας τοῦ κουραμπιεδισμοῦ; Ποῦ ὁ νόμος περὶ λιποταξίας καὶ τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν; Ποῦ ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν ἐπικινδύνων ἀλλοεθνῶν στοιχείων; Ποῦ ἡ ἀμοιβὴ τῶν φιλοτίμων στρατιωτικῶν καὶ ἡ τιμωρία τῶν δειλῶν καὶ τῶν φυγάδων;

Ποῦ δὲ τὸ διπλωματικὸν μέτωπον τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸ καὶ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς Διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων πρὸς τὸν Κεμάλ; Ἐὰν δὲν θέλετε τὸν κ. Βενιζέλον, ἐὰν δὲν θέλετε τὸν κ. Ρωμᾶνον, τὸν κ. Πολίτην, τὸν κ. Κακλαμᾶνον, ἂν ἔχετε ἄλλους καλλιτέρους, διατί δὲν τοὺς στέλλετε; Καὶ ἂν δὲν ἔχετε, ἐν τίνι δικαιώματι, ἀρνεῖσθε νὰ χρησιμοποιήσητε τὰς ὑπηρεσίας τῶν πρώτων, ἐν ὀνόματι καὶ χάριν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος; Εἶσθε Ἕλληνες ἢ ξένοι; Καὶ ποίαν κυβερνᾶτε τὴν Ἑλλάδα, ἢ Ἀποικίαν τινὰ τῆς Ἀφρικῆς; Καὶ ποῖον ἄλλον παρὰ τὸν Κεμὰλ δύναται νὰ εὐφραίνῃ μόνον αὕτη ἡ ἀπομώρανσις, ἡ ἀβουλία, τὸ ἀναποφάσιστον, τὸ λιπόψυχον, ἡ ἀπολίθωσις τῆς λεγομένης ἀκόμη Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τόσον εἰς τὴν πύργωσιν τοῦ πολεμικοῦ, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ διπλωματικοῦ μετώπου τῆς Ἑλλάδος, ἥτις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως;

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΥΠΕΡΠΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν πνέει δροσερώτατον ἀεράκι ἐθνικῆς ἐγκαρδιώσεως. Γονεῖς θέτουν τὸ πατριωτικὸν αἴσθημά των ὑπεράνω τοῦ πατρικοῦ φίλτρου. Ἀφέντας ἐφέδρους δὲν τοὺς δέχονται. Τοὺς ἔλεγουν αὐστηρῶς: «Τὸ καθῆκον σας ἦτο νὰ μείνετε εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἔπρεπε νὰ προτιμήσετε νὰ ἀποθάνετε!»

Ἁπλᾶ, ἀλλὰ ὑψηλὰ λόγια. Βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν. Ὅλα τὰ ἔθνη ἔχουν τὸν ἐγωϊσμόν των καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ὁ ἕλλην τὴν ὑπερηφάνειάν του; Κατὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἴμεθα νόθοι ἀπόγονοι τῆς παλαιᾶς ἐνδόξου Ἑλλάδος. Τὸ εἶπαν καὶ αὐτό. Καὶ τί δὲν μᾶς ἔχουν εἴπῃ οἱ ἐχθροί μας, οἱ ὁποῖοι εἶνε τόσοι καὶ ὅσοι. Μειδιῶμεν εἰς τὴν ὑπεροχήν μας, ὅτι εἴμεθα γνήσιοι, γνησιώτατοι ἀπόγονοι τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Κανεὶς λαός, δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τόσον λαμπρὸν παρελθόν, τόσην μακρὰν εὐγένειαν. Ἂν τὴν διετηρήσαμεν εἰς ἔκφρασιν, — εἰς μορφήν, εἰς σχῆμα, — μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ, νὰ μελετήσῃ, νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰς μορφὰς τῶν ἑλληνικῶν γλυπτῶν μαρμάρων, εἰς τὰς στήλας τῶν Πα[illegible] ἐπίσης. Εἶνε ἕνα ἀτύχημα, ὅτι δὲν ἐδόθη εἰς κανένα ἐξ ἡμῶν ἡ εὐκαιρία ὅπως μελετήσῃ τὰ πρότυπα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἐν συγκρίσει μὲ συγχρόνους ἑλληνικὰς μορφάς, μὲ τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια, μὲ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας, μὲ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γραίας τῶν ἑλληνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων. Θὰ ἔβλεπε ἀναλογίας, ὁμοιότητας ἐκπληκτικάς. Ἔτσι τυχαίως δὲν συμβαίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα, νὰ πάρῃ ὁ διάβολος, ἀξιότιμε κ. Στέφανε Λοζάν. Εἴμεθα ἄμεσος συνέχεια τῶν μακρυνῶν προγόνων μας καὶ ἂν δίδωμεν στὰ παιδιά μας καὶ τὰ κορίτσια μας ἀρχαϊκὰ ὀνόματα, ἑλληνικά, δικαιούμεθα ἀπολύτως νὰ τὸ πράξωμεν. Ὅπως σεῖς ἐξακολουθεῖτε νὰ λέγεσθε Ἀλφόνσοι καὶ Λουδοβῖκοι, ἔχομεν πλῆρες δικαίωμα νὰ λεγώμεθα καὶ ἡμεῖς Ἀλκιβιάδαι, Ἀριστεῖδαι, Ὀδυσσεῖς. Βλέπω τόσους καὶ τόσους τέτοιους τύπους γύρω μου καθ' ἑκάστην. Ἀλλοίμονον βλέπω καὶ πολλοὺς Κλέωνας. Ἀλλὰ ὅλη ἡ ἱστορία μας εἰς τὴν πανομοιότυπον ἐπανάληψίν της διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἶνε ἡ ἰδία, ἡ αὐτή. Ἐδιχάσθημεν σήμερα ἡμεῖς οἱ ἕλληνες καὶ καλοῦμεν ἀλλήλους προδότας; Καὶ πότε δὲν εἴχομεν διχασθῇ εἰς τὸν βίον μας ἀπὸ τοὺς μυθικούς, τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους, μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Πλαστήρα; Τοιοῦτοι εἴμεθα. Ἄρα γνησιώτατοι ἕλληνες. Δι' ὃ καὶ εἰς δεδομένας ὥρας ὑπέροχοι. Τί καὶ ἂν πίπτωμεν, ὅταν θεοὶ καὶ ἄνθρωποι εἶνε ἐναντίον μας; Ἀνεγειρόμεθα ὡραῖοι καὶ θαυμαστοὶ Ἀνταῖοι. Παρακαλῶ, δείξατέ μου μίαν ἄλλην φυλὴν εἰς τὸν πλανήτην μας νὰ ἔχῃ τόσην μακρυνὴν ἱστορικὴν ἀλληλουχίαν; Νόθοι ἀπόγονοι ἡμεῖς; Ἀλλὰ παρ' ὅλους τοὺς κατακλυσμούς μας, τοὺς ὁποίους ἐξαιρετικῶς ὑπέστημεν ἀφθονωτέρους ἀπὸ πᾶν ἄλλο ἔθνος, χάρις εἰς τὴν δεινὴν γεωγραφικήν μας θέσιν, δὲν ἴσχυσαν τρομακτικὰ ἱστορικὰ γεγονότα νὰ μᾶς ἐκριζώσουν ἀπὸ τὸν θεῶν καὶ ἡρώων τόπον μας. Διεσώσαμεν τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα μας ἐκφραστικώτατον εἰς τὰ μυθικὰ βουνά μας, τὰ περικαλλῆ νησιά μας. Εἶνε κορυφαὶ ἑλληνικῶν ὀρέων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγνώρισαν πόδα κατακτητοῦ. Ἀμόλυντα τὰ ἄνθη των ἐπήρξαν. Ἐκεῖ διετηρήθη ἰσχυρότερα ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις, τὸ αἷμα, ἡ εὐγενὴς πνοὴ τῆς φυλῆς. Οἱ ἁρματωλοὶ ἦσαν συνέχεια τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τὰ εὐζωνάκια καὶ τὰ ναυτάκια γνησιώτατοι ἀπόγονοί των. Καὶ ἡ γλῶσσα μας ποῖον συγκινητικὸν μυστήριον. Τὴν διετηρήσαμεν μὲ ζωντανὴν φωνὴν καὶ μὲ λογίαν παράδοσιν ταὐτοχρόνως, ὡραῖα, θαυμαστά. Ὅλοι οἱ τύποι της ἀπέμειναν. Τριῶν χιλιάδων ἐτῶν γλῶσσαν ὁμιλοῦμεν. Ὄχι ἀστεῖα. Ὁ Ὅμηρος ἔχει τὴν ἀπήχησίν του εἰς τὰς λαϊκάς μας λέξεις. Ἔτσι τυχαίως ὅλα αὐτά; Καὶ αἱ παραδόσεις, αἱ λατρεῖαι μας, τὰ ἔθιμά μας εἶνε τόσον ἑλληνικά, ὅσον καὶ τὸ περιβάλλον μας, ἡ γῆ, εἰς τὴν παναρχαίαν σκόνην τῆς ὁποίας γεννώμεθα καὶ τὸ γλυκὺ φῶς της ποῦ μᾶς φωτίζει, αἰώνιον ἐρχομένους καὶ ἀπερχομένους. Πιστεύομεν εἰς τὴν αἰωνίαν ἐπάνοδον, διότι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον λαὸν δικαιούμεθα ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν αὐτὴν τὴν πίστιν. Αὐτὰ τὰ μελαγχολικὰ ἐρείπια, αὐτὰ τὰ τεφρὰ λιθάρια, αὐτοὶ οἱ βωβοὶ τάφοι, αὐτὰ τὰ καταφαγωμένα τείχη, αὐτοὶ οἱ χρυσίζοντες κίονες, ποῦ σᾶς περιγράφω χρόνια τώρα λεπτομερῶς, ὅ,τι ἀπέμεινε εἰς τὴν Ἀττικήν μας, εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μὲ σφικτὸν ἐναγκαλισμὸν ὅλων τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐποχῶν, ποῦ δι' αὐτῶν μᾶς ἀφῆκαν οἱ ἕλληνες ἀδιάψευστον τὴν μαρτυρίαν των περὶ τῆς ἀλληλουχίας τῆς ζωῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ποῖαι πολύτιμοι ἐπιβεβαιώσεις τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς φυλῆς μας. Καὶ ἡ ἠθική μας δύναμις, μὲ ὅ,τι καὶ ἂν συμβαίνῃ, μὲ ὅ,τι καὶ ἂν λέγωμεν, μὲ ὅ,τι καὶ ἂν τερατολογοῦμεν, εἶνε ἡ αὐτή, ἑλληνικωτάτη. Εἰς τὴν στάσιν τῶν μακεδόνων γονέων ἀπηχεῖ ἡ συνέχεια τῆς σπαρτιατικῆς φωνῆς: Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς. Ἀτυχήματα; Ποῖος λαὸς δὲν τὰ εἶχε; Περισσότερον ἡ Ἑλλάς, διότι πολὺ ἔζησε καὶ πολὺ ἀγάπησε καὶ πολὺ ὑπέφερε. Καὶ αἱ Ἀθῆναι εἶχαν τὰς Συρακούσας των. Μονάχα; Φανταράκια, εὐζωνάκια, ναυτάκια, ἐνωτισθῆτε τὴν διὰ τῶν αἰώνων συνέχειαν τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς: Ὄχι ἡττημένοι εἰς τὴν πατρίδα. Νικήσατε εἰς τὴν Θράκην! Θὰ εἶνε ὁ νέος Μαραθὼν διὰ τὴν φυλήν μας. Μὴ μπολσεβικοποιηθῆτε εἰς τὸ τοπικόν σας αἴσθημα, διότι σύμμαχος τῶν βαρβάρων τούρκων μπολσεβικισμὸς εἶνε τὸ μεγαλήτερον ψεῦδος τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐλευθερίας. Γενῆτε σήμερα ὑπέρποτε ἕλληνες!

ΠΕΖΟΠΟΡΟΣ

ΟΛΟΙ ΕΜΠΡΟΣ!

Ἄρθρον τοῦ ἀντιστρατήγου κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΙΤΣΑ

Τοῦτο ἔσται τὸ σύνθημα ὅλων. «Ἐμπρὸς εἰς τὴν Θράκην». Πᾶς ὁ δυνάμενος φέρειν ὅπλα. Πᾶς ὁ δυνάμενος νὰ εἰσφέρῃ οἱασδήποτε φύσεως ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας ἐν τῷ γραφείῳ, ἀμεταχλήτως, ἀποφασιστικῶς πρέπει νὰ σταλῇ τὸ ταχύτερον, ἀμέσως εἰς τὴν Θράκην. Εἶναι ἀνάγκη ἀμέσως ἐπιτακτική, ν' ἀποδείξωμεν ἐμπράκτως ὅτι τὸ ἀτύχημα τῆς Μ. Ἀσίας δὲν μᾶς ἀπεθάρρυνε, δὲν μᾶς παρέλυσε. Μᾶς κατέστησεν, ἀντιθέτως, τολμηροτέρους, ἀποφασιστικωτέρους, μᾶς ἥνωσε πλειότερον εἰς ἓν σύνολον χαλύβδινον, ἀδιάσπαστον, ἕτοιμον ν' ἀμυνθῇ, ν' ἀποθάνῃ καὶ νὰ σώσῃ τὴν Θράκην, τὴν Πατρίδα. Εἶναι ἀνάγκη ἄμεσος νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθρούς μας τὴν πεποίθησιν ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ περιφρουρήσωμεν τὰ δίκαιά μας, καὶ ταῦτα ἐννοοῦμεν ν' ἀσφαλίσωμεν πάσῃ θυσίᾳ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἡ Ἑλλάς, γονατίσασα πρὸς στιγμήν, ἀνωρθώθη ἀμέσως, ἰδίᾳ αὐτῆς δυνάμει, ἰδίᾳ αὐτῆς θελήσει καὶ ἀποφάσει, ἀνασυνετάχθη καὶ πάνοπλος ἀντιμετωπίζει πάλιν τὸν ἐχθρόν της, νέους θριάμβους ὑποσχομένη. Ταῦτα τόσον ἀπαραίτητα κατὰ τὰς σοβαρωτάτας ταύτας καὶ κρισίμους στιγμὰς θὰ ἐπιτύχωμεν μόνον διὰ τοῦ συνθήματος τοῦ πανελληνίου «Ὅλοι ἐμπρός». Μακρὰν πλέον αἱ διακρίσεις, μακρὰν αἱ ἰσχυραὶ προστασίαι, μακρὰν τὰ μπιλιετάκια, μακρὰν οἱ ἀνεψιοί, μακρὰν αἱ εἰδικότητες τῶν γραφείων, τῶν σωφέρ, τῶν γλωσσομαθῶν, τῶν μεταφραστῶν, τῶν..... κουραμπιέδων, οἵτινες, κληρωτοὶ οὗτοι τῶν 19, 20, 21 καὶ 22, περιφέρονται ἀκόμη εἰς τὰ διάφορα κοσμικὰ κέντρα ἀνενόχλητοι, διασκεδάζοντες καὶ ἐπιδεικνύοντες τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου καί τινες τούτων τὴν..... ἀναισχυντίαν των, εἰς στιγμάς, καθ' ἃς οἱ ἄλλοι συστρατιῶταί των, οὗτοι γεροντότεροί των, ἀλλὰ φιλοτιμότεροί των, ἤρδευον διὰ τοῦ τιμίου των αἵματος τὰ ἐδάφη τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἤδη πελιδνοί, ρακένδυτοι, ἀνυπόδητοι σχεδόν, μὲ τὸ πένθος εἰς τὴν καρδίαν, συνεσταλμένοι, μελαγχολικοὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς κατεστραμμένας ἑστίας των, εἰς τὰς ἀποσυντεθειμένας ἐργασίας των, εἰς τὴν στυγνὴν πενίαν των. Ὅλοι ἂς σταλῶσιν εἰς τὴν Θράκην τάχιστα, ἀμέσως.

Ἂς μὴ λησμονῆται ὅτι οὗτοι καὶ οἱ λιποτάκται, καὶ ἡ πρὸς τούτους ἐπιδειχθεῖσα ἐπιείκεια, ἀνοχὴ τῶν ὑπευθύνων οὐχὶ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν μαχητῶν μας. Οὗτοι, εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀνερχόμενοι καὶ μὴ κινηθέντες ἐκ τῶν ἑστιῶν των, ἐκ τῶν καταστημάτων των, ἐκ τῶν καθημερινῶν των ἐργασιῶν, θησαυρίζοντες καὶ εὐτυχοῦντες, εὐλόγως ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς πολεμιστάς μας τὴν ἰδέαν τῆς ἀνισότητος ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν βαρῶν καὶ τῶν θυσιῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, καὶ ἐξεκόλαψαν τὴν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν οὑτωσεὶ ἐνεργοῦσαν καὶ τοιαύτας διακρίσεις ἀνεχομένην Πατρίδα, διακρίσεις καθ' ἃς οἱ μὲν μάχονται, τυραννοῦνται, θυσιάζονται ἀπὸ 10ετίας ὅλης, μακρὰν τῶν οἴκων των, τῶν ἐργασιῶν των, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἀτομικῶς καταστρέφονται, ἐνῷ ἄλλοι καὶ αὐτὴν τὴν στοιχειώδη στρατιωτικήν των ὑποχρέωσιν διανύουσι παρὰ τὴν ἑστίαν αὐτῶν, παρὰ τὰ συμφέροντά των, εἰρωνευόμενοι ἀσφαλῶς τοὺς χαζούς, οἵτινες χάνονται μὲ τὰς μεγάλας ἰδέας των, καὶ δὲν μουτζώνουσι, καὶ δὲν φροντίζουσιν ὡς αὐτοὶ νὰ σώζωσι τὸ κεφάλι των, νὰ περνῶσι τὸν καιρόν των». Ἰδοὺ ἡ νοοτροπία, ἡ ἀντίληψις τῶν ἀσυδότων τούτων, οὓς ἡ Πολιτεία μέχρι σήμερον ἐξέθρεψεν, ἠνέχθη καὶ ἐκάλυψεν, ἴσως δὲ αὔριον οἱ ἥρωες τῆς Μ. Ἀσίας θὰ ἔχωσιν αὐτοὺς κριτάς, κατηγόρους διὰ τὸ ἐπελθὸν ἀτύχημα.

***

Ἀλλὰ τώρα; Ὁ κίνδυνος εὑρίσκεται ἐπὶ θύραις. Ὁ Κεμὰλ ἀγέρωχος, θρασὺς ἀπειλεῖ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸν ἴδιον ἡμῶν οἶκον, καὶ ἀσφαλῶς θὰ παραδώσῃ τοῦτον εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον, ἐὰν πάντες ἡμεῖς, εἴτε λιποψυχοῦντες, εἴτε περὶ τοῦ ἰδίου ἡμῶν σαρκίου, περὶ τῶν ἰδίων ἡμῶν συμφερόντων μεριμνῶντες, ἠθέλομεν μακαρίως ἀδιαφορήσει, ἠθέλομεν βραδύνει νὰ μεταβῶμεν καὶ νὰ παραταχθῶμεν εἰς τὰς πύλας τοῦ οἴκου ἡμῶν, εἰς τὴν Θράκην. Αἱ στιγμαὶ δὲν εἶναι ἐκ τῶν συνήθων. Ἂς ἐννοήσωμεν καλῶς τοῦτο. Κινδυνεύει ἡ Θράκη, κινδυνεύει ἡ Μακεδονία, εἰς ἥν, ἀνοιγείσης τῆς πύλης τῆς Θράκης, θὰ ἴδωμεν εἰσβάλλοντας καὶ ἀνταγωνιζομένους Τούρκους, Βουλγάρους καὶ Σέρβους, διανεμομένους αὐτήν, τῆς Ἑλλάδος ἀνικάνου οὔσης ν' ἀμυνθῇ, ἐὰν σήμερον ἀντὶ πάσης θυσίας καὶ σπουδῆς δὲν κλείσῃ τὴν θύραν τῆς Θράκης. Μὴ πλανώμεθα· ἂν δὲν κινηθῶμεν ἡμεῖς ἀποφασιστικῶς καὶ συντόμως, ἀμέσως, οὐδεὶς θὰ κινηθῇ χάριν ἡμῶν. Μὴν αὐταπατώμεθα. Ἐὰν δὲν σώσωμεν τὴν Θράκην, εἴμεθα ἀνεπανορθώτως χαμένοι. Ἂς μὴ ἐλπίζωμεν τίποτε ἐκ μέρους τρίτων, φίλων ἢ συμμάχων. Πιθανώτατα τινὲς τούτων νὰ μὴ ἀπαρέσκωνται καὶ εἰς νέον ἡμῶν ἀτύχημα, ἐφ' ὅσον εἰς τοιοῦτόν τι διακρίνουσι τὴν ἐπίτευξιν πόθων των, ἄλλως δυσκόλως πραγματοποιουμένων.

***

Εἶναι ἀνάγκη, ἡμεῖς οἱ ξεκούραστοι, οἱ ὀλιγώτερον κουρασθέντες, νὰ λάβωμεν τὰς θέσεις τῶν κουρασθέντων ἡρώων μας. Ἂς ξεκουρασθοῦν ὀλίγον οὗτοι. Ἂς ἑνωθῶμεν ὅλοι ἐκεῖ ἐν ἰσότητι ὑποχρεώσεων καὶ καθήκοντος πρὸς τὴν ἐν κινδύνῳ κοινὴν Πατρίδα. Ἂς ἀφωμεν πᾶν ὅ,τι γεννᾷ, ἐκτρέφει τὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ἀποκαρτέρησιν, τὴν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ κοινοῦ, τοῦ ἀδιαιρέτου πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν ἀδιακρίτως. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Ὅλοι ἐμπρὸς εἰς τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα τῆς Πατρίδος, ἐπειγόντως καλούσης τὰ φιλότιμα καὶ γενναῖα τέκνα της νὰ τὴν σώσωσιν ἀπὸ κινδύνου προφανοῦς, ἀμέσου, ἐξολοθρευτικοῦ. Ἐμπρός. Οὐδεὶς τῶν νεωτέρων ἡλικιῶν εἰς τὴν ζώνην τοῦ ἐσωτερικοῦ. Κατέλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰσδύσατε εἰς τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ συνωστιζόμενα πλήθη τῶν προσφύγων, ἐντείνατε τὰ ὦτά σας καὶ θὰ ἀκούσητε τὰ ὄργια, τὰς σφαγάς, τὰς δηώσεις, τὰς ἑκατόμβας τῶν θυμάτων τῶν ἀγρίων στιφῶν τοῦ Κεμάλ, τοὺς γόους, τοὺς θρήνους τῶν γονέων ζητούντων τὰ τέκνα των, τῶν τέκνων ζητούντων τοὺς γονεῖς των, τῶν ἀδελφῶν τὰς ἀδελφάς, τοὺς κλαυθμοὺς καὶ τὰ δάκρυα τῶν ἀπορφανισθέντων, τὰ παραληρήματα τῶν παραφρονησάντων, παρατηρήσατε τὰ νωπὰ καὶ ἀχνίζοντα ἀκόμη αἵματα ἐπὶ τῶν μετώπων, ἐπὶ τῶν ῥακῶν τῶν ἀλλοφρόνων ἐκείνων θυμάτων, ἅτινα, εὐτυχοῦντα τέως χθὲς ἡ Κεμαλικὴ καταιγὶς παρέσυρεν, ἐξετόπισεν, ἐλεηλάτησεν, ἔσφαξεν, ἔκαυσε ζῶντα, ἐξεμηδένισε καὶ εἰς περιπλανωμένους Ἰουδαίους μετέβαλε, φέροντας τὰ δάκρυα, τὴν πενίαν, τὸν πόνον ὡς σύντροφον ἐφεξῆς, καὶ εἰς τὰς φρικωδεστέρας στερήσεις καὶ περιπετείας βίου ἀβιώτου, ζωῆς ἀνυποφόρου ὑποβληθέντας. Σταθῆτε πρὸ τῆς τραγικῆς ταύτης σκηνῆς, πρὸ τῆς ἀπαισίας, εἰς δυστυχίαν ἀφάνταστον, εἰκόνος ταύτης, τῆς συγκινούσης καὶ αὐτοὺς τοὺς λίθους, καὶ ἀναλογισθῆτε ΤΙ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ἀσφαλῶς, ἐὰν ἀδιαφοροῦντες καὶ μοιρολατρικῶς σκεπτόμενοι κατὰ τὸ «ὤχ ἀδελφὲ δὲν κοιτᾶς τὴν δουλειά σου» ἠθέλομεν, ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὰς μόνον, βραδύνει νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖ, ὅπου τὸ καθῆκον, ἡ τιμή μας, ἡ ὕπαρξίς μας ὡς Κράτους μᾶς καλεῖ. Ἄτιμος ἔστω πᾶς ὅστις ἤθελε κωφεύσει εἰς τὴν φωνὴν τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος. «ΟΛΟΙ ΕΜΠΡΟΣ. ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ. ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΖΗΣΩΜΕΝ».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΙΤΣΑΣ
Ἀντιστράτηγος ἐν ἀποστρατείᾳ

ΙΕΡΑ ΕΝΩΣΙΣ

Καταφεύγω εἰς τὴν φιλοξενίαν τῆς ἐφημερίδος σας, διότι ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν της ἐνθαρρύνεταί τις ν' ἀναμένῃ κάθε πατριωτικὴν πρωτοβουλίαν. Καὶ ζητῶ ὅπως ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐγκρίτου, φιλοπάτριδος, νηφαλίου φύλλου ὑψωθῇ ἡ σημαία τῆς ἱερᾶς ἑνώσεως. Ἡ ἕνωσις τῶν κομμάτων ἔσωσε τὴν Γαλλίαν εἰς στιγμὰς ὄχι ὀλιγώτερον τραγικὰς ἐκείνων τὰς ὁποίας διερχόμεθα. Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν Συμμάχων ἡ ἱερὰ ἕνωσις μόνη, ἄνευ χρονοτριβῆς, δύναται νὰ μᾶς σώσῃ. Ἂν δὲν θέλωμεν ν' αὐτοκτονήσωμεν, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ διαγραφῶμεν τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, ὀφείλομεν ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς οἰκογενειακάς μας ἔριδας νὰ κηρύξωμεν τὴν ἱερὰν ἕνωσιν.

Μόνον ἕνωσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων, χρησιμοποίησις ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων διὰ γενικοῦ συναγερμοῦ κάτι δύναται νὰ σώσῃ. Δὲν εἶνε καιρὸς ν' ἀναζητηθῇ τὸ τίς πταίει. Τὰ ἐσωτερικά μας ἔχομεν καιρὸν νὰ συζητήσωμεν βραδύτερον, ὅταν κοπάσῃ ἡ θύελλα ἥτις ἀπειλεῖ νὰ μὴ ἀφήσῃ τίποτε ὄρθιον εἰς τὸν πολυπαθῆ αὐτὸν τόπον. Ἂς παύσωμεν λοιπὸν οἱ μὲν νὰ αἰτιώμεθα τοὺς δὲ καὶ τἀνάπαλιν. Καὶ ἂς συσπειρωθῶμεν ὅλοι περὶ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν παρουσιάζοντες ἑνιαῖον μέτωπον. Ἂς παύσουν αἱ διακρίσεις εἰς καθεστωτικοὺς καὶ ἀντικαθεστωτικούς, εἰς λαϊκοὺς καὶ μεταρρυθμιστικούς, εἰς Μεταξικοὺς καὶ δὲν ἠξεύρω τί ἄλλο. Ἂς ἀποδείξωμεν ὅλοι ὅτι πρὸ παντὸς εἴμεθα Ἕλληνες. Ἂς χρησιμοποιήσωμεν τοὺς ἐπιλέκτους τοῦ Ἔθνους χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας. Διότι παρὰ τὰς διαιρέσεις μας καὶ τὰ πάθη μας καὶ τὰ μίση μας, ἂς ὁμολογηθῇ ὅτι ὅλων εἷς εἶνε ὁ πόθος, — τῆς πατρίδος ἡ σωτηρία. Ἂν ἕκαστος διὰ διαφορετικῶν μέσων ἐπιδιώκῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποθούμενον οὐδενὸς πρέπει νὰ παραγνωρισθῇ ἡ ἀγαθότης τῶν προθέσεων. Ἂς ἐνισχυθῇ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἀναδεικνυομένη Κυβέρνησις ἐθνικῆς σωτηρίας. Ἂς ἀνατεθοῦν τὰ τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν κ. Ι. Μεταξᾶν, ἡ ἐξωτερικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὸν κ. Ἐλ. Βενιζέλον. Ἂς χρησιμοποιηθοῦν καὶ ἄλλοι παράγοντες. Ἂς κηρυχθῇ πραγματικὴ ἀμνηστεία ἑκατέρωθεν καὶ ἀδέλφωσις. Ἂς χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἄριστοι εἰς τὸν στρατόν, τὴν διοίκησιν, τὴν διπλωματίαν.

Καὶ ὅταν τούτων συντελουμένων ὁ λαὸς ἤθελεν αἰσθανθῇ τοὺς ἄρχοντάς του εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, — ὁ θαυμάσιος Ἑλληνικὸς λαός, — ἀνακτῶν τὸ ἠθικόν του, οἰστρηλατούμενος καταλλήλως ὑπὸ τύπου ἀποδεικνύοντος ὅτι πρὸ παντὸς ἀνήκει εἰς τὴν πατρίδα, θὰ παρουσιασθῶμεν ὡς παράγων ὑπολογίσιμος. Ἡ Ἑλλὰς θὰ παρασταθῇ πράγματι σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους της καὶ τρομερὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς της.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΟΪΔΑΣ
Ἀνταποκριτὴς «Κεντρικῶν Νέων» Λονδίνου

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ (ΕΜΠΡΟΣ)

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΣ

Ἐκ προηγ. εἰσφορῶν	Δρ. 23.218.—
Ἀντὶ στεφάνου τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος πλωτάρχου Δημ. Χατζίσκου. Ἔρανος τοῦ Κυβερνήτου, ἀξιωματικῶν, δοκίμων, πληρώματος, καὶ ναυτοπαίδων, τοῦ καταδρομικοῦ «Ἕλλη».	» 4.562.35
Τὸ προσωπικὸν τοῦ [illegible] ἐργοστασίου Ἀδελ. Ρετσίνα διὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἰω. Χαλμούκου.	» 1000.—
Αἰδεσιμ. Μάρκος Τσατάνης ἐφημέριος Ἁγ. Αἰκατερίνης Πλάκας	» 100.—
Κ. Π. Καλαμαριώτης	» 100.—
Ἐν ὅλῳ	Δρ. 28,98[illegible].35

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ

Τοῦ συνταγματάρχου κ. Ν. ΔΟΥΜΠΙΩΤΟΥ ἐκ Χαλκιδικῆς

Πατριῶται.

Ὁ ἀτίθασος καὶ ὑπερόπτης ἤδη καταστὰς ἐχθρός μας, ἐπωφεληθεὶς τῆς ἀπεργίας τοῦ Στρατοῦ μας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπειλεῖ διὰ τῶν ὀρδῶν του τὴν κατάληψιν τῆς ἐλευθερωθείσης Θράκης· ἡ δὲ Σύμμαχος αὐτοῦ Βουλγαρία ἥτις ὠργίασε καὶ ὀργιάζει διὰ τῆς προπαγάνδας της ἐν Ἑλλάδι, ἡ προαιώνιος καὶ αἱμοχαρὴς αὕτη ἐχθρὰ τῆς πατρίδος μας, ρίπτει καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν μεθόριον τοὺς ὠργανωμένους Κομιτατζίδες της κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἑτοιμάζεται νὰ ριφθῇ εἰς ἀγῶνα πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Μακεδονίας μας καὶ οὕτω Θράκη καὶ Μακεδονία διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς ἐκ νέου ὑποδουλώσεως. Διὰ νὰ σώσωμεν λοιπὸν τὰς ἀπειλουμένας θυγατέρας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, διὰ νὰ σωθῇ ἡ πατρίς μας, ἡμεῖς τε καὶ ἡ ἐθνική μας τιμὴ καὶ διὰ ν' ἀπαλείψωμεν ἐκ τῆς Μεγάλης μας Ἐθνικῆς Ἱστορίας τὴν μαύρην κηλίδα τῆς στρατιωτικῆς ἀπεργίας τῶν παραπλανηθέντων ἀδελφῶν καὶ τέκνων μας πρέπει ἀμέσως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης χρονοτριβῆς νὰ λησμονήσωμεν ἅπαξ ἅπαντες τὰ προσωπικά μας πάθη ἅτινα ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸ 1916 καὶ ἐντεῦθεν λόγῳ τῶν πολιτειακῶν μεταβολῶν, νὰ καταπατήσωμεν τὸ κακὸν αὐτό, ὄχι μικρόβιον ἀλλὰ μεγαλόβιον πλέον καταστὰν τῆς πολιτικῆς διαμάχης τὸ ὁποῖον εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὀργανισμόν μας κατεσπάραξε καὶ κατασπαράσσει τὰς σάρκας μας νὰ ἑνωθῶμεν ὅλοι ψυχῇ τε καὶ σώματι διὰ τὸν μέγαν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ εἴμεθα οὕτω ἕτοιμοι διὰ πᾶσαν θυσίαν ἣν ἤθελεν ἀπαιτήσει παρ' ἡμῶν ἡ Πατρίς.

Οἱ δὲ ἀδιάλλακτοι ἀμφοτέρωθεν ἂς συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς πλέον διότι πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ὁ λαὸς ἀποδοκιμάζει τὴν στάσιν των καὶ τοὺς χαρακτηρίζει ὡς ὑπαιτίους τῶν μέχρι σήμερον δεινῶν τῆς πατρίδος μας. Ἂς συνέλθωσι λοιπὸν οἱ κύριοι αὐτοὶ καὶ ἂς παύσωσιν ἐνσπείροντες τὴν διχόνοιαν καὶ ἀπομακρύνοντες τοὺς εὐπίστους αὐτοῖς ἐκ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα διὰ νὰ ἑνωθῶμεν καὶ σώσωμεν τὴν ἐθνικήν μας τιμὴν καὶ τὴν ὕπαρξίν μας ὡς Κράτους.

Ἀπευθύνομαι λοιπὸν πρὸς τοὺς πατριώτας μου Μακεδόνας ἀπογόνους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὁποίων τόσον τίμιον Ἑλληνικὸν αἷμα ἐχύθη ἐπὶ ὁλοκλήρους αἰῶνας, ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς πατριώτας μου διότι ἡμᾶς πρώτους θέλει πλήξει ἡ αἱμοσταγὴς μάχαιρα τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ κρούων τὸν κώδωνα τοῦ μεγάλου κινδύνου ὃν διατρέχει ἡ πατρίς μας τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀναφωνῶ· Ἂς λησμονήσωμεν τὰ γεννηθέντα εἰς ἡμᾶς ἀδικήματα, ἂς δώσωμεν πρῶτοι ἡμεῖς τὰς χεῖρας εἰς τοὺς ἀδικήσαντας ἡμᾶς καὶ ἡνωμένοι ἂς σπεύσωμεν ᾄδοντες ἐθνικὰ ᾄσματα πρὸς κατάταξιν εἰς τὸν Στρατόν, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωμεν ὅπλα, δίδοντες οὕτω τὸ παράδειγμα